

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił E. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 67 337,71 zł. Wyliczony z lat 1987 – 1996 wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,15%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 465,77 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 38,55 % przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (20 lat i 20 dni tj. 240 miesięcy) , okresy nieskładkowe (5 miesięcy i 16 dni tj. 5 miesięcy) ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 68,17 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.26 - 26 odwrót plik I ZUS/

W dniu 16 stycznia 2020 r. pełnomocnik E. W. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę i stwierdzenie ,że wnioskodawcy przysługuje kapitał początkowy w wyższej wysokości oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Decyzji zarzucono nieprawidłowe obliczenie stażu pracy i zarobków osiąganych przez wnioskodawcę skutkujące nieprawidłowym ustaleniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

/odwołanie k.3 – 5 akt o sygn. VIII U 540/20/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k. 9 – 10 akt o sygn. VIII U 540/20/

Decyzją z dnia 11 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał E. W. emeryturę od 15 listopada 2019 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 67 226,15 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 295 743,28 zł , kwotę środków zewidencjonowanych na subkoncie w wysokości 30 721,54 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 813,41 zł $[(67\ 226,15 + 295\ 743,28 + 30\ 721,54) : 217,10]$. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że za okresy wskazane w treści decyzji przyjęto wnioskodawcy wynagrodzenie w kwocie minimalnej.

/decyzja k.28 – 30 plik I akt ZUS/

W dniu 16 stycznia 2020 r. pełnomocnik E. W. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez prawidłowe ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego należnego wnioskodawcy oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Decyzji zarzucono nieprawidłowe obliczenie wysokości emerytury poprzez przyjęcie za okresy wskazane w treści decyzji wynagrodzenia minimalnego podczas gdy wnioskodawca z całą pewnością osiągał wynagrodzenie w wyższej kwocie.

/odwołanie k.3 – 7/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k. 51 – 52/

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2020 r. sprawa o sygn. akt VIII U 540/20 została połączona do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VIII U 539/20.

/postanowienie k.12 akt o sygn. VIII U 540/20/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. W. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił E. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 67 337,71 zł.

/decyzja k.26 - 26 odwrót plik I ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonego w następującej wysokości:

- za rok 1987 – 113 396,20 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 35,32 %,
- za rok 1988 – 36 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,90 %,
- za rok 1989 – 410 466,70 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2 481 096,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 19,85 %,
- za rok 1990 – 2 648 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12 355 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 21,43 %,
- za rok 1991 – 2 350 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 21 240 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 22,13 %,
- za rok 1992 – 13 050 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35 220 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 37,05 %,
- za rok 1993 – 20 455 200,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 47 940 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 46,55 %,
- za rok 1994 – 34 467 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 936 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 53,91 %,
- za rok 1995 – 3 722,90 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 8 431,44 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 52,99 %,

- za rok 1996 – 4 075,05 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 10 476,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 58,35 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 38,15 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.27 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał E. W. emeryturę od 15 listopada 2019 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

/decyzja k.28 – 30 plik I akt ZUS/

W okresie od 24 lipca 1973 r. do 7 września 1974 r. E. W. zatrudniony był w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera instalacji c.o. i wodno – kanalizacyjnych.

/świadczenie pracy k.7 plik II akt ZUS/

W okresie od 18 października 1974 r. do 20 września 1975 r. E. W. zatrudniony był w (...) Zakładach (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera instalacji rurociągów. We wskazanym okresie E. W. osiągał wynagrodzenie w kwocie 13 zł za godzinę pracy plus 5% premii. W 1975 r. wnioskodawca osiągnął wynagrodzenie w kwocie 22 771,00 zł.

/akta osobowe wnioskodawcy k.88 , zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.68/

W okresie od 4 października 1975 r. do 17 listopada 1975 r. E. W. zatrudniony był w Zakładach (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera instalacji przemysłowych. We wskazanym okresie uzyskał wynagrodzenie w kwocie 4 434,00 zł.

/dokumentacja osobowa wnioskodawcy k.80/

W okresie od 27 listopada 1975 r. do 27 października 1977 r. E. W. zatrudniony był (...) Fabryce (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki hydraulika oraz blacharza – hydraulika.

/świadczenie pracy k.14 plik II akt ZUS/

Podczas odbywania kary pozbawienia wolności w okresie od 26 kwietnia 1979 r. do 31 marca 1980 r. wnioskodawca osiągnął wynagrodzenie w następującej wysokości:

- 1979 r. – 27 971,20 zł

- 1980 r. – 9 339,00 zł

/zaświadczenie k.71/

W okresie od 23 kwietnia 1980 r. do 31 października 1982 r. E. W. zatrudniony był w (...) im. (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera aparatów i urządzeń hydraulicznych. W ww. okresie osiągnął wynagrodzenie w następującej wysokości: 1980 r. – 45 184,58 zł , 1981 r. – 90 928,34 zł , 1982 r. – 46 504,50 zł.

/świadczenie pracy k.65 plik I akt ZUS , dokumentacja płacowa k.62 – 63 odwrót plik I akt ZUS/

W okresie od 16 listopada 1982 r. do 15 stycznia 1985 r. E. W. zatrudniony był w Zakładach (...) , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera aparatów i układów hydraulicznych.

/świadczenie pracy k.20 plik II akt ZUS/

W okresie od 7 lutego 1985 r. do 30 września 1986 r. E. W. zatrudniony był w Zakładach (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera aparatów i układów hydraulicznych. W 1985 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 187 490,00 zł , a w 1986 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 160 300,00 zł.

/dokumentacja osobowa wnioskodawcy k.80/

W okresie od 1 grudnia 1986 r. do 14 marca 1987 r. E. W. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki hydraulika – konserwatora.

/świadczenie pracy k.25 plik II akt ZUS/

W okresie od 18 maja 1987 r. do 26 grudnia 1987 r. E. W. zatrudniony był w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki montera urządzeń i instalacji wodno – kanalizacyjnych i ogrzewczych.

/świadczenie pracy k.27 plik II akt ZUS/

W okresie od 22 sierpnia 1989 r. do 31 marca 1991 r. E. W. zatrudniony był w P.B.P. (...) w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki majstra.

/świadczenie pracy k.31 plik II akt ZUS/

W okresie od 2 grudnia 1991 r. do 30 czerwca 1993 r. E. W. zatrudniony był w Spółdzielni Mieszkaniowej „ Osiedle (...)” w Ł. , gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki mistrza.

/świadczenie pracy k.33 plik II akt ZUS/

W spornych okresach wnioskodawca wykonywał powierzone mu obowiązki pracownicze , za które otrzymywał wynagrodzenie.

/zeznania wnioskodawcy min.00:01:47 – 00:02:46 rozprawy z dnia 13 kwietnia 2021 r. , płyta CD k.140 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:10:07 – 00:14:24 rozprawy z dnia 19 lutego 2021 r. , płyta CD k.131/

Uwzględniając dokumentację płacową wnioskodawcy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 57,40 % - wyliczony z 10 lat tj. 1977 – 1986 (podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 700,79 zł). Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 80 251,82 zł , a po waloryzacji na dzień podjęcia wypłaty emerytury 352 461,25 zł. Wartość emerytury uwzględniająca ww. wartość wyniosła 2 074,66 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia wnioskodawcy w następującej wysokości:

- za rok 1977 – 34 854,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 55 152,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 75,84 %,

- za rok 1978 – 0,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 58 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 0,00 %,

- za rok 1979 – 27 971,20 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 58,34 %,

- za rok 1980 – 54 523,58 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 75,23 %,

- za rok 1981 – 90 928,34 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 98,55 %,

- za rok 1982 – 54 604,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 39,12 %,

- za rok 1983 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 173 700,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 37,31 %,

- za rok 1984 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 202 056,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 32,07 %,

- za rok 1985 – 190 190,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 240 060,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 79,23 %,

- za rok 1986 – 188 759,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289 140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 78,34 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 57,40 %.

/wyliczenia ZUS wariant II k.114 – 122/

Decyzją z dnia 7.07.2020 roku organ rentowy ponownie ustalił wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego, określając go na kwotę 67.881,11 zł, przy przyjęciu wskaźnika podstawy wymiaru wyliczonego z lat 1973 – 1977, 1979 – 1984, 1986 – 1988, 1992 -1998, w wysokości 38,96 %, oraz decyzją z dnia 8.07.2020 r przeliczył emeryturę, ustalając jej wysokość na kwotę 1894,40 zł. Organ rentowy uwzględnił zarobki za 1979 r i 1980 r osiągane w okresie pozbawienia wolności. Organ rentowy nie uwzględnił wynagrodzeń za okresy: 4.10.1975 – 17.11.1975, 7.02.1985 – 30.09.1986 w K. – V. z uwagi na brak oryginałów dokumentów oraz za okres 23.04.1980 – 31.10.1982 – z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wynagrodzenie.

/decyzje w aktach ZUS, pismo – k. 77, pismo – k. 87 akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS , w szczególności na podstawie zachowanej dokumentacji pracowniczej pochodzącej z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Zakładach (...) oraz zakładów (...) ,a także w oparciu o jego zeznania , przy czym na ich podstawie nie było możliwym ustalenie ,czy rzeczywiście pracował on w godzinach nadliczbowych. Organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy w dwóch wariantach. Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez ZUS w II wariacie powinny zostać uwzględnione wnioskodawcy przy wyliczaniu wysokości należnego mu kapitału początkowego , bowiem znajdują one jednoznaczne potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym i nie pozostawiają wątpliwości , że takie wynagrodzenie było rzeczywiście wypłacane wnioskodawcy, a dokumentacja dotyczy wnioskodawcy. Podkreślić

również należy, że hipotetyczne wyliczenia organu rentowego, pod kątem matematycznym, nie były kwestionowane przez wnioskodawcę.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy są uzasadnione.

Wnioskodawca E. W. urodził się (...), a zatem jego emerytura musiała zostać ustalona w oparciu zasady określone w art.26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U z 2021 r., poz.291)

W myśl wskazanego artykułu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest przyjęcie innych wartości wynagrodzenia przy wyliczaniu kapitału początkowego wnioskodawcy. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego ubezpieczonego przekłada się bezpośrednio na wysokość świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Stosownie zaś do treści art.174 ust.3b jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało , że wnioskodawca podczas zatrudnienia w (...) Zakładach (...) oraz zakładach (...) oraz N. osiągał wyższe wynagrodzenie niż przyjmowane dotychczas przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wynagrodzenie w kwocie minimalnej. Przedstawiona dokumentacja osobowa ze wskazanych okresów nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości co do faktycznego wynagrodzenia wnioskodawcy jakie osiągał w tych okresach. W tym miejscu Sąd pragnie wskazać ,że do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru. W ocenie Sądu przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość ustalić wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w okresie jego zatrudnienia w (...) Zakładach (...) oraz zakładach (...) i N.. Na podstawie dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy, organ rentowy obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz jego wartość. Wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977 – 1986 okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonego i co istotne skutkowało zwiększeniem wartości należnego mu kapitału początkowego , a w konsekwencji kwoty należnej emerytury.

Wobec powyższego Sąd , na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku, ustalając wysokość emerytury wnioskodawcy przy uwzględnieniu kapitału początkowego w wysokości 80.251,82 zł, wyliczonego w oparciu o wskaźnik podstawy wymiaru w wysokości 57,40 %, ustalonego z lat 1977 – 1986.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz E. W. kwotę 360 złotych , po 180 zł za każdą z połączonych spraw tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. , poz.1800).